

TA IN ONA EKOLOGIJA

Nekako pol leta je preteklo od sprejemanja sklepov konference »Ekologija, energija, varčevanje«, in glej; prvi rezultati so že tu.

Ni se ljudstvo zastonj pehalo in razpravljalo, sedelo in se dušalo, poklanjalo šopke suhih vej in grozilo s traktorsko zasedbo Titovega Velenja. Niso razni ogledniki zaman hodili v Zavodnje in se na lastne oči prepričevali, da so suha drevesa res suha.

Tudi občinski vrh je bil do vratu potopljen v ekologijo in tako tudi v poletnih mesecih ni prenehal s svojimi aktivnostmi na tem področju. Spomnimo se le javnega odgovora predsednika skupščine Draga Šuleka, ki je na pobudo posameznih občanov na javni razpravi pismeno povzel spremljanje dogodkov v zvezi s pripravami za izgradnjo odlagališča radioaktivnih odpadkov, ki so ga opravljali organi SO Velenje. Povzetek spremljanj, objavljen v Našem času 30. julija 1987, je kakor nalašč za temeljito analizo, saj v njem kar mrgoli zanimivih podatkov in datumov, poleg tega pa je bilo skoraj obljubljeno, da odlagališča jedrskih odpadkov v naši sosesčini ne bo.

Praznična številka Našega časa nas je seznanila s tem, da so se ljudje osvestili, da sedaj vedo, kakšne dimenzije ta ekologija ima. O mnogo konkretnem in tolikanj opevanem informacijskem sistemu pa izvemo, da bo že v tem mesecu pričel delovati in da deluje že zdaj, le da daje informacije s precejšnjo zamudo. In še, da zastavljeni sistem ne bo deloval v celoti zaradi prejšnjega tehničnega problema – telefonskih linij!

Kurilna sezona 87/88 bo tako več ali manj izpuščena.

Meritve ozračja, kakršnegakoli že, pa bodo dale »določene« rezultate.

Ha! Človek bi se na glas smejal, če bi bil v gledališču – in rekel bi, da se komedija že neokusno preveša v cinizem. Tako pa gre za precej bolj resne stvari: takšne »obljubarske salte« opravljene v eni sapi, so vendarle preveč, da bi jih prizadeti mogli mirno požreti!

Z gotovostjo lahko torej ugotavljamo, da poleti ni bilo storjenega ničesar. Najbrž zaradi dopustov! Pozimi pa ne bo zaradi mraza. Spomladi in jeseni se bomo malo obmetavali z besedami.... in tako iz leta v leto naprej, skozi atomski vek.

Obljub, da najbrž bo, ko bo, če bo, imamo že polno malho. Poleg tega besedujemo šele o informacijskem sistemu. O odžvepljevanju pa nič!

Gozd pa ne more čakati na prazne obljube in izgovore od ene do druge kurilne sezone, od enega do drugega mandata, ko si bodo vodilni ekologijo podajali iz rok v roke kot vročo žerjavico.

Ne želim biti patetičen, melodramatičen ali pretirano čustven – gozd nima duše in razuma in se zato ne ozira na nas in na naše zanamce. Vseeno mu je. Prav kakor nam! Gozd umira!